392L0096

9.12.92 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 360/1

RÅDETS DIREKTIV 92/96/EEG

av den 10 november 1992

om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 57.2 och 66 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag (1),

i samarbete med Europaparlamentet (2),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (3), och

med beaktande av följande:

(1) Det är nödvändigt att den inre marknaden för direkt livförsäkring fullbordas med hänsyn till såväl etableringsfriheten som friheten att tillhandahålla tjänster så att det blir enklare för försäkringsföretag med huvudkontor i gemenskapen att fullgöra åtaganden inom gemenskapen.

(2) Rådets andra direktiv 90/619/EEG av den 8 november 1990 om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring, som fastställer regler för att underlätta det praktiska utnyttjandet av friheten att tillhandahålla tjänster och som innebär ändring av direktiv 79/267/EEG (4), har redan väsentligt bidragit till förverkligandet av en inre marknad för direkt livförsäkring genom att ge försäkringstagarna fullständig frihet att utnyttja största möjliga livförsäkringsmarknad tack vare att de inte behöver särskilt skydd i den medlemsstat där åtagandet görs om de tar initiativ till avtal med försäkringsföretag i en annan medlemsstat.

(3) Direktiv 90/619/EEG utgör därför ett viktigt steg i sammanslagningen av de nationella marknaderna till en integrerad marknad. Detta steg behöver kompletteras med andra gemenskapsåtgärder i syfte att göra det möjligt för alla försäkringstagare, oberoende av om de själva tar initiativ eller inte, att ha tillgång till varje försäkringsgivare med huvudkontor inom gemenskapen som bedriver verksamhet där med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster, och att därvid garanteras ett tillfredsställande skydd.

(4) Detta direktiv skall ingå i en samlad gemenskapslagstiftning som redan antagits och som innefattar rådets första direktiv 79/267/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse (5) och rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsredovisning och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (6).

(5) Den metod som valts är att sådan harmonisering skall ske som är väsentlig, nödvändig och tillräcklig för att uppnå ömsesidigt erkännande av auktorisationer och säkra system för kontroll så att det blir möjligt att bevilja en enda auktorisation som gäller i hela gemenskapen, samt att tillämpa principen om hemlandstillsyn.

(6) Som en följd av detta skall hädanefter bedrivandet av försäkringsrörelse vara underkastat en enda officiell auktorisation som ges av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där försäkringsföretaget har sitt huvudkontor. En sådan auktorisation ger företaget rätt att bedriva verksamhet inom hela gemenskapen med stöd av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster. Den medlemsstat där en filial ligger eller där tjänster tillhandahålls får inte längre kräva att försäkringsföretag som vill bedriva försäkringsrörelse där och som redan har auktorisation i hemlandet skall söka ny auktorisation. Direktiv 79/267/EEG och 90/619/EEG bör därför ändras i enlighet härmed.

(7) De behöriga myndigheterna i hemländerna skall hädanefter ansvara för tillsynen av att försäkringsföretagens ekonomi är sund, vilket bl.a. innebär kontroll av deras solvensmarginal och skapandet av tillräckliga tekniska avsättningar, samt att dessa avsättningar täcks av matchande tillgångar.

(1) EGT nr C 99, 16.4.1991, s. 2.
(2) EGT nr C 176, 13.7.1992, s. 93, och beslut av den 28 oktober 1992
(3) EGT nr C 14, 20.1.1992, s. 11.
(4) EGT nr L 330, 29.11.1990, s. 50.
(5) EGT nr L 63, 13.3.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom andra direktivet 90/619/EEG (EGT nr L 330, 29.11.1990, s. 50).
(6) EGT nr L 374, 31.12.1991, s. 7.

(8) Utövandet av sådan verksamhet som avses i artikel 1.2 c i direktiv 79/267/EEG påverkar inte under några förhållanden de befogenheter som tilldelats respektive myndigheter med avseende på innehavare av tillgångar som avses i bestämmelsen.

(9) Vissa bestämmelser i detta direktiv avser minimikrav. Hemlandet får dock fastställa strängare regler för försäkringsföretag som är auktoriserade av dess egna behöriga myndigheter.

(10) De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna måste ha de tillsynsmöjligheter som krävs för att säkerställa att försäkringsföretagen bedriver sin verksamhet på ett korrekt sätt inom hela gemenskapen antingen verksamheten utövas med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster. Myndigheterna måste särskilt ha möjlighet att införa lämpliga skyddsåtgärder eller sanktioner i avsikt att förhindra oegentligheter och brott mot bestämmelserna om tillsyn över försäkringsverksamhet.

(11) Bestämmelserna om överlåtelse av försäkringsbestånd måste anpassas så att de överensstämmer med det system med en enda auktorisation som införs genom detta direktiv.

(12) Den specialiseringsregel som har uppställts i direktiv 79/267/EEG bör uppmjukas så att de medlemsstater som så önskar kan bevilja samma försäkringsföretag auktorisation för de klasser som avses i bilagan till direktiv 79/267/EEG och för de typer av försäkringar som hänförs till försäkringsklass 1 och 2 i bilagan till direktiv 73/239/EEG [1]. Denna möjlighet får dock underställas vissa villkor ifråga om redovisnings- och likvidationsregler.

(13) Med hänsyn till skyddet av försäkringstagarna skall alla försäkringsföretag införa lämpliga försäkringstekniska avsättningar. Beräkningen av dessa avsättningar baseras huvudsakligen på försäkringsmatematiska principer. Dessa principer bör samordnas för att underlätta ett ömsesidigt erkännande av de försiktighetsregler som tillämpas i de olika medlemsstaterna.

(14) Av försiktighetsskäl är det önskvärt att det inrättas en miniminivå för samordning av de regler om begränsning av räntesats vid beräkningar av de tekniska avsättningarna. För att uppnå en sådan begränsning är det lämpligt att låta medlemsstaterna fritt få välja vilken metod som skall användas eftersom de metoder som finns alla är lika riktiga, försiktiga och likvärdiga.

(15) De regler som styr spridningen, lokaliseringen och matchningen av de tillgångar som används för att täcka de tekniska avsättningarna måste samordnas för att underlätta ett ömsesidigt erkännande av medlemsstaternas regler. Vid denna samordning måste man beakta de åtgärder för liberalisering av kapitalrörelser som antogs genom rådets direktiv 88/361/EEG av den 24 juni 1988 om genomförandet av artikel 67 i fördraget [2] och de framsteg som gemenskapen gjort på vägen mot en ekonomisk och monetär union.

(16) Hemländerna får dock inte kräva att försäkringsföretagen skall investera de tillgångar som täcker de tekniska avsättningarna i särskilda tillgångsslag, eftersom ett sådant krav skulle vara oförenligt med de åtgärder för liberalisering av kapitalrörelserna som antogs genom direktiv 88/361/EEG.

(17) I avvaktan på att ett direktiv om investeringstjänster antas som bland annat harmoniserar definitionen av begreppet reglerad marknad måste en provisorisk definition av begreppet göras i detta direktiv utan att kommande harmonisering påverkas. Denna definition kommer att ersättas med den som harmoniseras på gemenskapsnivå och som kommer att lägga ansvaret på marknadens hemland, medan ansvaret i detta direktiv temporärt läggs på försäkringsföretagets hemland.

(18) Förteckningen över poster som får ingå i den solvensmarginal som krävs enligt direktiv 79/267/EEG måste kompletteras med hänsyn till nya finansiella instrument och till de möjligheter som beviljats för andra finansiella institut vid uppbyggnaden av sina fonder.

(19) Harmoniseringen av försäkringsavtalsrätten är inte en förutsättning för att uppnå en inre marknad för försäkringar. Den möjlighet som ges medlemsstaterna att föreskriva att deras respektive lagar skall tillämpas på försäkringsavtal som täcker åtaganden inom deras territorier bör därför ge tillräckligt skydd för försäkringstagare.

(20) Inom ramen för en inre marknad ligger det i försäkringstagarnas intresse att ha tillgång till bredast möjliga utbud av försäkringsprodukter som finns att tillgå inom gemenskapen så att de kan välja vad som bäst motsvarar deras behov. Det åligger den medlemsstat där åtagandet har gjorts att se till att det inom dess territorium inte finns några hinder mot att tillhandahålla alla försäkringsprodukter som saluförs inom gemenskapen, förutsatt att produkterna inte strider mot i medlemsstaten gällande lagstiftning till skydd för det allmänna bästa och i den utsträckning skyddet för det allmänna bästa inte säkerställts genom lagstiftning i hemlandet, samt med kravet att sådana rättsregler tillämpas på alla företag med verksamhet i medlemsstaten utan diskriminering av något företag och att de är objektivt sett nödvändiga och står i proportion till det åsyftade ändamålet.

[1] Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsökring (EGT nr L 228, 16.8.1973, s. 3). Direktivet senast ändrat genom direktiv 90/618/EEG (EGT nr L 330, 29.11.1990, s. 44).

[2] EGT nr L 178, 8.7.1988, s. 5.

(21) Medlemsstaterna måste kunna säkerställa att de försäkringsprodukter och de avtalshandlingar som, enligt etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster används för att täcka åtaganden inom deras territorier, överensstämmer med de särskilda rättsregler till skydd för det allmänna bästa som är tillämpliga. De tillsynssystem som skall tillämpas måste motsvara den inre marknadens krav utan att vara en förutsättning för att bedriva försäkringsverksamhet. Med detta synsätt förefaller det inte berättigat med ett system med förhandsgodkännande av avtalsvillkor. Det är därför nödvändigt att införa andra system som är bättre anpassade till den inre marknadens krav och som ger varje medlemsstat möjlighet att garantera försäkringstagare ett tillfredsställande skydd.

(22) För att tillämpa försäkringsmatematiska principer i enlighet med detta direktiv får hemlandet kräva regelbunden underrättelse om de tekniska grunderna för beräkning av premienivåer och tekniska avsättningar, dock med undantag för allmänna och särskilda försäkringsvillkor och företagets premiesättning.

(23) På den inre marknaden för försäkringsområdet får försäkringstagaren ett bredare och mer varierat utbud av försäkringar att välja mellan. För att fullt ut kunna dra nytta av denna mångfald och den ökade konkurrensen skall försäkringstagaren ha tillgång till all den information som är nödvändig för att kunna välja den försäkring som bäst motsvarar hans behov. Detta informationsbehov är så mycket större som åtagandena kan sträcka sig över lång tid. Bestämmelser om minimikrav måste därför harmoniseras, så att försäkringstagare kan få klara och exakta besked om de väsentliga egenskaperna hos de försäkringsprodukter som erbjuds och uppgift om de organ till vilka försäkringstagare, försäkrade eller förmånstagare kan rikta klagomål.

(24) Marknadsföring av försäkringsprodukter är viktig för att försäkringsrörelse skall kunna bedrivas på ett effektivt sätt inom gemenskapen. Det måste därför vara tillåtet för försäkringsföretag att använda alla sedvanliga marknadsföringsmetoder i den medlemsstat där en filial är belägen eller tjänster tillhandahålls. Medlemsstaterna får dock kräva att försäkringsföretagen följer nationella regler om marknadsföringens form och innehåll oberoende av om dessa regler grundas på gemenskapslagstiftning om marknadsföring eller har införts av medlemsstaten till skydd för det allmänna bästa.

(25) Inom ramen för en inre marknad får ingen medlemsstat längre förbjuda att försäkringsverksamhet bedrivs inom dess territorium, något som strider mot såväl etablerings friheten som mot friheten att tillhandahålla tjänster. Den rätt medlemsstaterna i detta hänseende erhållit genom direktiv 90/619/EEG skall därför upphävas.

(26) Det bör införas ett sanktionssystem som skall tillämpas om ett försäkringsföretag inte uppfyller de bestämmelser till skydd för det allmänna bästa som är tillämpliga i den medlemsstat där ett åtagande görs.

(27) I vissa medlemsstater är försäkringstransaktioner inte föremål för någon form av indirekt beskattning medan flertalet medlemsstater tillämpar särskilda skatter och andra former av avgifter. Dessa skatter och avgifter varierar avsevärt beträffande struktur och omfattning mellan de medlemsstater där de förekommer. Det är önskvärt att förhindra att de skillnader som finns leder till snedvridning av konkurrensen i fråga om försäkringstjänster medlemsstaterna emellan. I avvaktan på ytterligare harmonisering bör detta problem kunna avhjälpas genom tillämpning av skattesystemen och de övriga avgiftsformerna i de olika medlemsstater där åtaganden görs, och det är medlemsstaternas uppgift att vidta åtgärder så att sådana skatter och avgifter betalas.

(28) Det är viktigt att införa en gemenskapssamordning för likvidation av försäkringsföretag. Det är hädanefter väsentligt för det fall ett försäkringsföretag skulle träda i likvidation att fastställa att det skyddssystem som finns i varje medlemsstat säkerställer lika behandling av alla som har fordringar på grund av försäkringsavtal oavsett nationalitet och oavsett hur åtagandet har ingåtts.

(29) Återkommande tekniska ändringar av de närmare reglerna som fastställs i detta direktiv kan komma att behöva göras med hänsyn till utvecklingen i försäkringsbranschen. Kommissionen kommer, om och när så behövs, att genomföra sådana ändringar efter samråd med den försäkringskommitté som inrättats genom direktiv 91/675/EEG (1), och därvid utöva de verkställande befogenheter som den givits enligt fördraget.

(30) Det är nödvändigt att införa särskilda regler för att säkerställa en smidig övergång från den befintliga rättsordningen när detta direktiv blir tillämpligt, till den ordning som införs genom direktivet. Det måste tillses att dessa regler inte lägger ytterligare arbetsbörda på medlemsstaternas behöriga myndigheter.

(31) I enlighet med artikel 8c i fördraget bör hänsyn tas till graden av de påfrestningar som för vissa ekonomier på olika utvecklingsnivåer blir nödvändiga. Övergångsbestämmelser bör därför antas så att tillämpningen av detta direktiv kan införas gradvis i vissa medlemsstater.

(1) EGT nr L 374, 31.12.1991, s. 32.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

DEFINITIONER OCH RÄCKVIDD

Artikel 1

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *försäkringsföretag:* ett företag som har fått officiell auktorisation enligt artikel 6 i direktiv 79/267/EEG.

b) *filial:* en agentur eller filial till ett försäkringsföretag med beaktande av artikel 3 i direktiv 90/619/EEG.

c) *åtagande:* ett åtagande i någon av de försäkringsformer eller verksamhetsformer som avses i artikel 1 i direktiv 79/267/EEG.

d) *hemland:* den medlemsstat där huvudkontoret för det försäkringsföretag som svarar för ett åtagande är beläget.

e) *filialstat:* den medlemsstat där den filial som gör ett åtagande är belägen.

f) *den medlemsstat där tjänsterna utförs:* den medlemsstat där ett åtagande görs i enlighet med artikel 2 e i direktiv 90/619/EEG, om åtagandet täcks av ett försäkringsföretag eller en filial i en annan medlemsstat.

g) *kontroll:* förhållandet mellan ett moderföretag och ett dotterföretag enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG (1), eller ett liknande förhållande mellan någon fysisk eller juridisk person och ett företag.

h) *kvalificerat innehav:* direkt eller indirekt ägande i ett företag, där innehavet representerar 10 % eller mer av kapitalet eller samtliga röster eller som gör möjligt ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget.

Vid tillämpning av denna definition på artiklarna 7 och 14 och på andra nivåer av ägande som avses i artikel 14, skall sådana rösträtter som avses i artikel 7 i direktiv 88/627/EEG (2) beaktas.

i) *moderföretag:* ett moderföretag enligt definitionen i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG.

j) *dotterföretag:* ett dotterföretag enligt definitionen i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG. Ett dotterföretag till ett dotterföretag skall också anses som dotterföretag till det företag som ytterst är moderföretaget till dessa företag.

k) *reglerad marknad:* en finansiell marknad som av ett företags hemland betraktas som en reglerad marknad i avvaktan på att en definition antas i ett direktiv om investeringstjänster och som kännetecknas av

— regelbunden verksamhet, och

— förhållandet att bestämmelser som har utfärdats eller godkänts av de behöriga myndigheterna fastslår villkoren för marknadens verksamhet, tillträdet till marknaden och, om rådets direktiv 79/279/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av villkoren för upptagande av värdepapper till officiell notering vid fondbörs (3) är tillämpligt, de villkor för upptagande till notering som fastställs i det direktivet eller, om det direktivet inte är tillämpligt, de villkor som ett finansiellt instrument måste uppfylla för att faktiskt kunna omsättas på marknaden.

En reglerad marknad kan, inom ramen för detta direktiv, vara belägen i en medlemsstat eller i tredje land. I det senare fallet måste marknaden vara godkänd av företagets hemland och uppfylla jämförbara krav. Varje finansiellt instrument som omsätts på denna marknad måste vara av en kvalitet som är jämförbar med kvaliteten hos de instrument som omsätts på den reglerade marknaden, eller de reglerade marknaderna, i medlemsstaten i fråga.

l) *behöriga myndigheter:* de nationella myndigheter som enligt lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över försäkringsföretag.

Artikel 2

1. Detta direktiv skall tillämpas på de åtaganden och de företag som avses i artikel 1 i direktiv 79/267/EEG.

2. I artikel 1.2 i direktiv 79/267/EEG skall orden "och om verksamheten är auktoriserad i vederbörande land" utgå.

3. Detta direktiv skall varken tillämpas på försäkringsklasser och verksamheter eller företag och institutioner som inte omfattas av direktiv 79/267/EEG eller på sådana organ som avses i artikel 4 i det direktivet.

(1) Rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983, grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning (EGT nr L 193, 18.7.1983, s. 1). Direktivet senast ändrat genom direktiv 90/605/EEG (EGT nr L 317, 16.11.1990, s. 60).

(2) Rådets direktiv 88/627/EEG av den 12 december 1988 om sådana uppgifter som skall offentliggöras vid förvärv eller avyttring av ett större innehav i ett börsnoterat bolag (EGT nr L 348, 17.12.1988, s. 62.)

(3) EGT nr L 66, 13.3.1979, s. 21. Direktivet senast ändrat genom direktiv 82/148/EEG (EGT nr L 62, 5.3.1982, s. 22).

AVDELNING II

DIREKT LIVFÖRSÄKRINGSVERKSAMHET

Artikel 3

Artikel 6 i direktiv 79/267/EEG skall ersättas med följande:

"*Artikel 6*

Verksamhet som omfattas av detta direktiv får börja bedrivas endast efter myndighets auktorisation.

Sådan auktorisation söks hos behörig myndighet i hemlandet av

a) varje företag som etablerar sitt huvudkontor inom denna stats territorium, och

b) varje företag som efter att ha beviljats sådan auktorisation som krävs enligt första stycket, utvidgar verksamheten till en hel försäkringsklass eller till andra försäkringsklasser."

Artikel 4

Artikel 7 i direktiv 79/267/EEG skall ersättas med följande:

"*Artikel 7*

1. En auktorisation skall gälla inom hela gemenskapen. Den ger ett företag rätt att bedriva verksamhet där med stöd antingen av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster.

2. En auktorisation skall beviljas för en viss försäkringsklass som förtecknats i bilagan. Den skall omfatta hela försäkringsklassen, såvida inte sökanden önskar försäkra endast vissa risker inom försäkringsklassen.

De behöriga myndigheterna får begränsa den begärda auktorisationen för en försäkringsklass till sådan verksamhet som anges i den verksamhetsplan som avses i artikel 9.

Varje medlemsstat får bevilja auktorisation för verksamhet i två eller flera försäkringsklasser om dess nationella lagstiftning medger att verksamhet i sådana försäkringsklasser bedrivs samtidigt."

Artikel 5

Artikel 8 i direktiv 79/267/EEG skall ersättas med följande:

"*Artikel 8*

1. Hemlandet skall föreskriva att ett försäkringsföretag som ansöker om auktorisation skall

a) anta någon av följande företagsformer:

— Belgien: 'société anonyme/naamloze vennootschap', 'société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen', 'association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging', 'société coopérative/coöperatieve vennootschap',

— Danmark: 'aktieselskaber', 'gensidige selskaber', 'pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)',

— Frankrike: 'société anonyme', 'société d'assurance mutuelle', 'institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale', 'institution de prévoyance régie par le code rural', och 'mutuelles régies par le code de la mutualité',

— Grekland: 'ανώνυμη εταιπία',

— Irland: 'incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited', 'societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts' och 'societies registered under the Friendly Societies Acts',

— Italien: 'società per azioni', 'società cooperativa', 'mutua di assicurazione',

— Luxemburg: 'société anonyme', 'société en commandite par actions', 'association d'assurances mutuelles', 'société coopérative',

— Nederländerna: 'naamloze vennootschap', 'onderlinge waarborgmaatschappij',

— Portugal: 'sociedade anónima', 'mutua de seguros',

— Spanien: 'sociedad anonima', 'sociedad mutua', 'sociedad cooperativa',

— Storbritannien: 'incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited', 'societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts', 'societies registered or incorporated under the Friendly Societies Act', de försäkringsgivare som uppträder under namnet Lloyd's,

— Tyskland: 'Aktiengesellschaft', 'Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit', 'öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen'.

Ett försäkringsföretag får även anta företagsformen Europabolag när denna har införts.

Medlemsstaterna får också, där så är lämpligt, etablera företag inom ramen för gällande offentligrättslig lagstiftning, förutsatt att ändamålet för sådan verksamhet är försäkringsrörelse på samma villkor som gäller privaträttsligt verksamma företag.

b) begränsa sin näringsverksamhet till verksamhet som regleras i detta direktiv och sådan verksamhet som är direkt anknuten till detta område med uteslutande av all annan affärsverksamhet,

c) förete en verksamhetsplan enligt artikel 9,

d) inneha den minsta garantifond som föreskrivs i artikel 20.2,

e) faktiskt ledas av personer med gott anseende och med lämpliga yrkesmässiga kvalifikationer eller lämplig yrkesmässig erfarenhet.

2. Ett företag, som ansöker om auktorisation att utvidga sin verksamhet till andra försäkringsklasser eller att utvidga en auktorisation som endast täcker vissa risker inom en försäkringsklass, skall förete en verksamhetsplan enligt artikel 9.

Företaget skall dessutom kunna visa att det har en sådan solvensmarginal som föreskrivs i artikel 19 och sådan garantifond som avses i artikel 20.1 och 20.2.

3. Medlemsstaterna får dock inte anta bestämmelser med krav på förhandsgodkännande av eller löpande anmälan av allmänna och särskilda försäkringsvillkor, premietariffer, tekniska grunder som särskilt används för beräkning av premietariffer eller tekniska avsättningar, eller formulär och andra tryckta handlingar som företaget avser att använda i sina mellanhavanden med försäkringstagarna.

Trots innehållet i första stycket får hemlandet, för kontroll av att försäkringsföretagets försäkringsmatematiska grunder står i överensstämmelse med nationella regler, kräva regelbunden underrättelse om de tekniska grunder som använts vid beräkning av premietariffer och tekniska avsättningar så länge detta krav inte görs till förutsättning för att företaget skall få driva rörelsen.

Detta direktiv hindrar inte medlemsstaterna från att bibehålla eller införa lagar eller andra författningar som föreskriver godkännande av stiftelseurkund och bolagsordning samt att förete alla andra handlingar som krävs för normal tillsyn.

Senast fem år efter det att direktiv (*) har trätt i kraft skall kommissionen till rådet överlämna en rapport om hur denna punkt har genomförts.

4. Ovannämnda bestämmelser får inte innebära att en ansökan om auktorisation skall behandlas med hänsyn till marknadens ekonomiska behov.

(*) EGT nr L 360, 9.12.1992, s. 1."

Artikel 6

Artikel 9 i direktiv 79/267/EEG skall ersättas med följande:

"Artikel 9

Den verksamhetsplan som avses i artikel 8.1 c och 8.2 skall innehålla uppgifter eller dokumentation om

a) de slag av åtaganden som företaget avser att försäkra,

b) grundprinciperna för återförsäkring,

c) sammansättningen av minsta garantifonden,

d) uppskattade kostnader för uppbyggnaden av administration och övriga nödvändiga företagsfunktioner samt för ändamålet avsatta medel,

därutöver, beträffande de tre första räkenskapsåren

e) en plan med detaljerade uppskattningar av intäkter och kostnader avseende direkt försäkring, mottagen och avgiven återförsäkring,

f) en prognos för balansräkningen,

g) uppskattade finansiella medel avsedda att täcka försäkringsförpliktelser och solvensmarginal."

Artikel 7

De behöriga myndigheterna i hemlandet får inte bevilja auktorisation för försäkringsverksamhet förrän de har fått information om vilka aktieägare eller medlemmar, fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerade innehav, och om storleken av dessa innehav.

Dessa myndigheter skall vägra auktorisation om de, med hänsyn till behovet att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av försäkringsföretaget, bedömer att lämpligheten hos aktieägare eller medlemmar som avses i första stycket inte är tillfredsställande.

AVDELNING III

HARMONISERING AV VILLKOR FÖR FÖRSÄKRINGSVERKSAMHET

Kapitel 1

Artikel 8

Artikel 15 i direktiv 79/267/EEG skall ersättas med följande:

"Artikel 15

1. Hemlandet är ensamt ansvarigt för den ekonomiska tillsynen över försäkringsföretag, inbegripet den del av verksamheten som företaget bedriver genom filial eller med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster. Om de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där ett åtagande har gjorts har anledning att anta att verksamheten i ett försäkringsföretag kan påverka dess finansiella sundhet, skall de informera de behöriga myndigheterna i företagets hemland. Dessa skall avgöra om företaget följer de försiktighetsprinciper som fastställs genom detta direktiv.

2. Den finansiella tillsynen skall omfatta kontroll avseende försäkringsföretagets hela verksamhet, dess solvens, skapandet av tekniska avsättningar, däri inbegripet premiereserv och de tillgångar som svarar häremot, enligt de regler som hemlandet fastställt eller den praxis som tillämpas i hemlandet, med iakttagande av de bestämmelser som har antagits på gemenskapsnivå.

3. De behöriga myndigheterna i hemlandet skall kräva att varje försäkringsföretag har sunda metoder för administration och bokföring och adekvata rutiner för intern kontroll."

Artikel 9

Artikel 16 i direktiv 79/267/EEG skall ersättas med följande:

"*Artikel 16*

Om ett försäkringsföretag som är auktoriserat i en medlemsstat utövar verksamhet genom filial i en annan medlemsstat skall filialstaten ge de behöriga myndigheterna i hemlandet tillstånd att, efter att ha underrättat de behöriga myndigheterna i filialstaten, själva eller genom därför utsedda ombud på plats kontrollera de uppgifter som är nödvändiga för den finansiella tillsynen över företaget. Myndigheterna i filialstaten får medverka i denna kontroll."

Artikel 10

Artikel 23.2 och 23.3 i direktiv 79/267/EEG skall ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna skall ålägga försäkringsföretag med huvudkontor inom deras territorium att periodiskt inge redovisning tillsammans med statistisk dokumentation som behövs för tillsyn. De behöriga myndigheterna skall utväxla sådan information och dokumentation som behövs för tillsynen.

3. Varje medlemsstat skall vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa att de behöriga myndigheterna har de befogenheter och de resurser som behövs för övervakning av den verksamhet som bedrivs av försäkringsföretag med huvudkontor inom respektive medlemsstats territorium, inbegripet verksamhet som bedrivs utanför dess territorium, i enlighet med rådets direktiv som är tillämpliga på sådan verksamhet, i syfte att kontrollera att direktiven genomförs.

Dessa befogenheter och resurser skall särskilt göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att

a) göra ingående undersökningar om företagets ställning och dess verksamhet som helhet, bl.a. genom att

— inhämta uppgifter eller begära in handlingar angående försäkringsrörelsen,

— göra inspektion på plats i företagets lokaler,

b) vidta alla nödvändiga och lämpliga åtgärder beträffande företaget, dess ledning eller personer med avgörande inflytande över företaget för att se till att företagets verksamhet fortlöpande bedrivs i enlighet med de lagar och andra författningar som gäller för företaget i varje medlemsstat, och särskilt att företaget följer verksamhetsplanen till den del denna är tvingande, samt för att förhindra eller mildra verkningarna av överträdelser som kan skada försäkringstagarnas intressen,

c) se till att dessa åtgärder vidtas, om nödvändigt genom tvångsmedel, vid behov på rättslig väg.

Medlemsstaterna får även ge de behöriga myndigheterna befogenhet att inhämta alla upplysningar angående försäkringsavtal som innehas av förmedlare."

Artikel 11

1. Artikel 6.2 – 6.7 i direktiv 90/619/EEG skall utgå.

2. Varje medlemsstat skall, på de villkor som ställts upp i nationell lag, ge företag med huvudkontor inom dess territorium tillstånd att, helt eller delvis, överlåta sådana egna bestånd av försäkringsavtal, som slutits med stöd antingen av etableringsfriheten eller av friheten att tillhandahålla tjänster, till ett acceptkontor etablerat inom gemenskapen, dock under förutsättning att de behöriga myndigheterna i acceptkontorets hemland intygar att acceptkontoret har tillräcklig solvensmarginal sedan överlåtelsen beaktats.

3. Om en filial avser att, helt eller delvis, överlåta sådana egna bestånd av försäkringsavtal, som slutits med stöd antingen av etableringsfriheten eller av friheten att tillhandahålla tjänster, skall filialstaten rådfrågas.

4. I de fall som avses i punkt 2 och 3 skall de behöriga myndigheterna i det överlåtande företagets hemland ge tillstånd till överlåtelsen efter att ha inhämtat godkännande av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där åtagandet har gjorts.

5. De behöriga myndigheterna i de medlemsstater som rådfrågas skall, inom tre månader efter det att de mottagit begäran, lämna sina synpunkter eller sitt tillstyrkande till de behöriga myndigheterna i det överlåtande försäkringsföretagets hemland. Om de myndigheter som rådfrågats inte lämnat något svar inom denna tid skall detta tolkas som att de har givit sitt stöd eller sitt tysta medgivande.

6. En överlåtelse som tillåtits med stöd av denna artikel skall offentliggöras i den medlemsstat där åtagandet har gjorts i överensstämmelse med nationell lag. Sådana överlåtelser skall automatiskt bli gällande gentemot försäkringstagare, de försäkrade och alla andra för vilka de överlåtna avtalen medför rättigheter eller skyldigheter.

Denna bestämmelse skall inte inverka på medlemsstaternas rätt att ge försäkringstagarna möjlighet att säga upp avtal inom en fastställd tid efter en överlåtelse.

Artikel 12

1. Artikel 24 i direktiv 79/267/EEG skall ersättas med följande:

"*Artikel 24*

1. Om ett företag inte följer bestämmelserna i artikel 17 får den behöriga myndigheten i dess hemland, efter att ha underrättat de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där åtagandet skett om sin avsikt, förbjuda företaget att fritt förfoga över sina tillgångar.

2. I syfte att återställa finansiell stabilitet i ett företag vars solvensmarginal underskrider det minimum som föreskrivs i artikel 19, skall den behöriga myndigheten i hemlandet kräva att företaget för godkännande av myndigheten framlägger en plan för hur en sund finansiell ställning skall återställas.

I undantagsfall får den behöriga myndigheten när den bedömer att företagets finansiella ställning kommer att ytterligare försämras, även begränsa företagets rätt eller helt förbjuda företaget att fritt förfoga över sina tillgångar. Myndigheten skall därvid underrätta de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstater inom vilkas territorier företaget bedriver verksamhet om alla åtgärder den har vidtagit, varpå dessa myndigheter på den första medlemsstatens begäran skall vidta samma åtgärder.

3. Om företagets solvensmarginal går under den garantifond som anges i artikel 20, skall den behöriga myndigheten i hemlandet begära att företaget överlämnar en plan avseende kortfristig finansiering till myndigheten för godkännade.

Myndigheten får vidare inskränka företagets rätt, eller helt förbjuda företaget, att fritt förfoga över sina tillgångar. Myndigheten skall i sådana fall underrätta de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater inom vilkas territorier företaget bedriver verksamhet om detta, varpå dessa myndigheter på den förstnämnda myndighetens begäran skall vidta samma åtgärder.

4. De behöriga myndigheterna får dessutom vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa de försäkrades intressen i de situationer som anges i punkterna 1 – 3.

5. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga enligt dess nationella lagstiftning för att kunna förbjuda företag att fritt förfoga över tillgångar som är belägna inom dess territorium om företagets hemland begär detta i de fall som anges i punkterna 1 – 3, och hemlandet skall i sådana fall ange vilka tillgångar som skall omfattas av åtgärderna."

Artikel 13

Artikel 26 i direktiv 79/267/EEG skall ersättas med följande:

"Artikel 26

1. Den auktorisation som ett försäkringsföretag beviljats av den behöriga myndigheten i sitt hemland, kan återkallas av samma myndighet om företaget

a) inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader, uttryckligen avstår från den eller upphör att driva verksamhet under längre tid än sex månader, såvida inte den berörda medlemsstaten har utfärdat bestämmelser om att auktorisationen i sådana fall automatiskt upphör,

b) inte längre uppfyller villkoren för etablering,

c) inte inom föreskriven tid kunnat vidta de åtgärder som angivits i en sådan rekonstruktions- eller finansieringsplan som avses i artikel 24,

d) allvarligt åsidosätter de förpliktelser företaget har enligt de bestämmelser det omfattas av.

När en auktorisation återkallas eller upphör, skall den behöriga myndigheten i företagets hemland anmäla detta till de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna, vilka skall vidta lämpliga åtgärder för att hindra företaget från att påbörja en ny verksamhet inom deras territorier med stöd av reglerna om etableringsfrihet eller frihet att tillhandahålla tjänster. Den behöriga myndigheten i hemlandet skall i samarbete med de övriga myndigheterna vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa de försäkrades intressen och i synnerhet inskränka företagets rätt att fritt förfoga över sina tillgångar enligt artikel 24.1, 24.2 andra stycket eller 24.3 andra stycket.

2. Varje beslut att återkalla en auktorisation skall åtföljas av noggranna uppgifter om skälen härför och det berörda företaget skall underrättas om beslutet."

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall kräva att varje fysisk eller juridisk person som avser att direkt eller indirekt förvärva ett kvalificerat innehav i ett försäkringsföretag först skall underrätta de behöriga myndigheterna i företagets hemland om storleken av det tilltänkta innehavet. En ägare skall likaså underrätta de behöriga myndigheterna i företagets hemland om han avser att öka sitt kvalificerade innehav i sådan mån att hans andel av röstetalet eller av kapitalet kommer att uppgå till eller överstiga 20 %, 33 %, 50 % eller så att försäkringsföretaget kommer att få ställning av dotterföretag.

De behöriga myndigheterna i företagets hemland skall ha rätt att, inom en tid av högst tre månader från det att underrättelse som föreskrivs i första stycket har lämnats, motsätta sig det avsedda förvärvet om de med hänsyn till behovet att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning för försäkringsföretaget bedömer att lämpligheten hos de personer som avses i föregående stycke inte är tillfredsställande. Om myndigheterna inte motsätter sig förvärvet, får de föreskriva en tidsgräns inom vilken förvärvet skall genomföras.

2. Medlemsstaterna skall kräva att varje fysisk eller juridisk person som avser att direkt eller indirekt avyttra ett kvalificerat innehav i ett försäkringsföretag först skall underrätta de behöriga myndigheterna i företagets hemland om storleken av innehavet. Underrättelse skall lämnas även av den som avser att minska sitt kvalificerade innehav i sådan mån att hans andel av röstetalet eller kapitalet skulle understiga 20 %, 33 % eller 50 %, eller så att försäkringsföretagets ställning som dotterföretag därigenom skulle upphöra.

3. Försäkringsföretaget skall, då det får kännedom därom, underrätta de behöriga myndigheterna i sina hemländer om sådana förvärv eller avyttringar av innehav i försäkringsföretagets kapital som får till följd att innehav överstiger eller understiger något av de gränstal som anges i punkterna 1 och 2.

Varje försäkringsföretag skall också, minst en gång om året, underrätta behöriga myndigheter i hemlandet om namnen på aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav samt om storleken på sådana innehav, så som framgår t.ex. av uppgifter som lämnats vid bolagsstämma om aktieägare och medlemmar eller av uppgifter som redovisats i enlighet med föreskrifter som gäller för börsregistrerade bolag.

4. Medlemsstaterna skall, i fall då de personer som avses i punkt 1, utövar sitt inflytande på ett sätt som är ägnat att vara till förfång för en sund och ansvarsfull ledning av försäkringsföretaget, kräva att de behöriga myndigheterna i hemlandet vidtar åtgärder. Sådana åtgärder får bl.a. bestå i föreläggganden, sanktioner gentemot styrelsen och den verkställande ledningen samt i upphävande av rösträtt som är knuten till de ifrågavarande aktieägarnas eller medlemmarnas aktier eller andelar.

Motsvarande åtgärder skall vidtas i fråga om fysiska eller juridiska personer, som underlåter att lämna sådana underrättelser, som avses i punkt 1. Om aktier eller andelar har förvärvats trots att de behöriga myndigheterna i hemlandet har motsatt sig förvärvet, skall medlemsstaterna, oavsett de åtgärder som i övrigt vidtas, föreskriva antingen att rösträtterna för sådana innehav inte får utövas eller att avgivna röster skall vara ogiltiga eller att de får förklaras ogiltiga.

Artikel 15

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att varje person som tjänstgör hos eller har tjänstgjort hos behöriga myndigheter, liksom revisorer eller experter som är verksamma för behöriga myndigheters räkning skall vara bundna av tystnadsplikt. Tystnadsplikten skall innebära att inga förtroliga upplysningar som erhålls i tjänsten får röjas till någon person eller myndighet utom i sammandrag eller sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda försäkringsföretag, dock med förbehåll för fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning.

Om ett försäkringsföretag har försatts i konkurs eller underkastats tvångslikvidation, får dock förtroliga uppgifter som inte berör tredje part som strävar efter att rädda företaget, yppas vid civilrättsliga eller kommersiella förfaranden.

2. Vad som sägs i punkt 1 skall inte hindra medlemsstaternas behöriga myndigheter att utbyta information i enlighet med direktiv som gäller för försäkringsföretag. För sådan information skall tystnadsplikt gälla enligt punkt 1.

3. Medlemsstaterna får ingå samarbetsavtal för utbyte av information med behöriga myndigheter i tredje land, om den information som överlämnas är föremål för sekretess i mottagarlandet som minst är likvärdig med den som föreskrivs i denna artikel.

4. Behöriga myndigheter, som erhåller förtrolig information enligt vad som sägs i punkterna 1 eller 2, får använda den endast i tjänsten och där endast

— för att kontrollera att villkoren för att försäkringsföretag skall få starta verksamhet är uppfyllda och för att underlätta tillsyn över sådan verksamhet, särskilt med avseende på kontroll av tekniska avsättningar, solvensmarginal, redovisning och rutiner för administration samt internkontroll,

— för att ålägga sanktioner,

— vid överklagande i administrativ ordning av beslut som fattats av den behöriga myndigheten,

— vid domstolsförfarande som har inletts enligt artikel 50 eller med stöd av särskilda bestämmelser i direktiv antagna med avseende på försäkringsföretag.

5. Vad som sägs i punkterna 1 och 4 skall inte utgöra hinder för utbyte av information mellan behöriga myndigheter i samma medlemsstat, och inte heller mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater i fall då informationen lämnas till

— myndigheter som ansvarar för den offentliga tillsynen över kreditinstitut och andra finansiella organisationer samt myndigheter med ansvar för tillsyn över finansiella marknader,

— organ som har befattning med försäkringsföretags konkurs eller likvidation eller liknande förfaranden,

— personer med ansvar för obligatorisk revision av försäkringsföretags och andra finansiella instituts räkenskaper under utövandet av deras tillsynsfunktion eller för att till organ som administrerar tvångslikvidationsförfaranden eller garantifonder lämna sådan information som är nödvändig för att dessa skall kunna utföra sina uppdrag. Den information som mottas av dessa myndigheter, organ och personer skall vara underkastad de krav på tystnadsplikt som fastställs i punkt 1.

6. Medlemsstaterna får vidare, utan hinder av punkterna 1 och 4, med stöd av bestämmelser i lag tillåta att viss information lämnas ut till andra organ inom deras centrala förvaltning som ansvarar för lagstiftning om tillsyn över kreditinstitut, finansiella institut, investeringstjänster och försäkringsbolag samt till personer som företräder sådana organ.

Sådant utlämnande får dock ske endast då det är nödvändigt för utövande av offentlig tillsyn.

Vidare skall medlemsstaterna föreskriva att sådan information som erhållits med stöd av punkterna 2 och 5 och sådan som erhållits vid inspektion på platsen i enlighet med artikel 16 i direktiv 79/267/EEG aldrig får röjas i de fall som sägs i denna punkt utan uttryckligt samtycke av de behöriga myndigheter som lämnat ut informationen eller av behöriga myndigheter i den medlemsstat i vilken inspektionen utfördes.

Artikel 16

Artikel 13 i direktiv 79/267/EEG skall ersättas med följande:

"Artikel 13

1. Med förbehåll för vad som anges i punkterna 3 och 7 får inget företag auktoriseras både enligt detta direktiv och enligt direktiv 73/239/EEG.

2. Medlemsstaterna får dock föreskriva att

— företag som auktoriserats enligt detta direktiv även kan få auktorisation i enlighet med artikel 6 i direktiv 73/239/EEG för sådana risker som anges i bilagan till det direktivet under försäkringsklasserna 1 och 2,

— företag som har auktoriserats enligt artikel 6 i direktiv 73/239/EEG får auktoriseras i enlighet med detta direktiv endast för sådana risker som anges i bilagan till det direktivet under försäkringsklasserna 1 och 2.

3. I den mån annat ej följer av punkt 6 får företag som avses i punkt 2 och sådana som vid tidpunkten för anmälan av detta direktiv samtidigt driver verksamhet som täcks både av detta direktiv och av direktiv 73/239/EEG fortsätta därmed, under förutsättning att det för varje verksamhetsform upprättas en särskild förvaltning i enlighet med artikel 14.

4. Medlemsstaterna får föreskriva att de företag som avses i punkt 2 skall för hela sin verksamhet följa de redovisningsregler som gäller för företag som auktoriserats enligt detta direktiv. I avvaktan på samordning i detta avseende får medlemsstaterna även i fråga om regler om likvidation föreskriva att verksamhet som avser sådana risker som anges under försäkringsklasserna 1 och 2 i bilagan till direktiv 73/239/EEG och som bedrivs av företag som avses i andra stycket skall följa de regler som gäller för livförsäkringsverksamhet.

5. När ett företag bedriver sådan verksamhet som avses i bilagan till direktiv 73/239/EEG har finansiella, affärsmässiga eller administrativa kopplingar till ett annat företag som bedriver verksamhet som avses i detta direktiv, skall de behöriga myndigheterna i de medlemsstater inom vilkas territorier huvudkontoren för ovannämnda företag är belägna säkerställa att respektive företags redovisning inte förlorar i tydlighet genom avtal mellan företagen eller genom någon åtgärd som skulle kunna påverka fördelningen av kostnader och intäkter.

6. Varje medlemsstat får föreskriva att företag med huvudkontor belägna inom dess territorium skall, inom en tidsperiod som bestäms av medlemsstaten, upphöra med sådan samtidigt bedriven verksamhet som de utövade vid den tidpunkt då detta direktiv anmäldes.

7. Bestämmelserna i denna artikel skall ses över på grundval av en rapport från kommissionen till rådet mot bakgrund av en framtida harmonisering av likvidationsreglerna och i vart fall före den 31 december 1999."

Artikel 17

Artikel 35 i direktiv 79/267/EEG och artikel 18 i direktiv 90/619/EEG skall utgå.

Kapitel 2

Artikel 18

Artikel 17 i direktiv 79/267/EEG skall ersättas med följande:

"Artikel 17

1. Hemlandet skall föreskriva att varje försäkringsföretag skapar tillräckliga försäkringstekniska avsättningar, inklusive premiereserver, i förhållande till företagets hela verksamhet.

Storleken på dessa avsättningar skall bestämmas enligt de regler som fastställs i enlighet med följande principer:

A. i) Storleken på de tekniska livförsäkringsavsättningarna skall beräknas efter en tillräckligt försiktig prospektiv försäkringsmatematisk metod med beaktande av alla åtaganden för framtiden såsom dessa framgår av försäkringsvillkoren för varje gällande avtal, inbegripet

— alla garanterade förmåner inklusive garanterade återköpsvärden,

— återbäringsbelopp som försäkringstagarna, kollektivt eller individuellt, är berättigade till oavsett hur denna återbäring benämns och oavsett om den är förvärvad, deklarerad eller tilldelad,

— alla optioner försäkringstagarna har rätt till enligt avtalsvillkoren,

— omkostnader inklusive provisioner,

med hänsyn till framtida premieintäkter.

ii) En retrospektiv metod är tillåten, om det kan visas att därmed beräknade tekniska avsättningar inte blir lägre än enligt en tillräckligt försiktig prospektiv beräkning eller om en prospektiv metod inte är tillämplig för den berörda avtalstypen.

iii) En försiktig beräkning är inte liktydig med en beräkning på grundval av de värden som anses mest sannolika, utan skall innehålla en tillräcklig marginal för ogynnsamma avvikelser från de relevanta faktorerna.

iv) Metoden vid beräkning av de tekniska avsättningarna skall inte bara vara försiktig i sig, utan måste vara det även med beaktande av den metod som används vid värdering av de tillgångar som svarar mot dessa avsättningar.

v) Tekniska avsättningar skall beräknas separat för varje avtal. Lämpliga approximeringar eller genomsnittsbaserade beräkningar tillåts emellertid när det är troligt att de ger ungefär samma resultat som individuella beräkningar. Principen om separat beräkning får inte på något sätt hindra skapandet av ytterligare avsättningar för allmänna risker som inte är individualiserade.

vi) Om ett avtals beräknade återköpsvärde är garanterat skall de beräknade premiereserverna för avtalet vid varje tidpunkt vara minst så stora som det garanterade värdet vid samma tid.

B. Den räntesats som skall användas skall väljas med försiktighet. Den skall bestämmas enligt de regler som fastställs av den behöriga myndigheten i hemlandet med tillämpning av följande principer:

a) För alla avtal skall den behöriga myndigheten i företagets hemland fastställa en eller flera maximiräntesatser, varvid följande regler skall tillämpas:

i) Om avtal innehåller en garanterad räntesats skall den behöriga myndigheten i hemlandet fastställa en enda maximiräntesats. Denna räntesats får variera beroende på i vilken valuta kontraktet har upprättats, under förutsättning att den inte överstiger 60 % av räntesatsen på statsobligationer i den valuta avtalet upprättats. I det fall avtalet upprättats i ecu, skall denna gräns bestämmas i förhållande till de lån i ecu som gemenskapens institutioner har upptagit.

Om en medlemsstat, till följd av andra meningen i föregående stycke, beslutar att fastställa en maximiräntesats för avtal upprättade i en annan medlemsstats valuta, skall den först tillfråga den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vars valuta avtalet har upprättats.

ii) Om ett företags tillgångar inte värderats till inköpspriset får en medlemsstat dock kräva att en eller flera maximiräntesatser beräknas med beaktande av avkastningen på de motsvarande tillgångar företaget vid tillfället har, med avdrag för en försiktighetsmarginal och, i synnerhet i fråga om avtal med periodisk premie, dessutom med beaktande av den förväntade avkastningen på framtida tillgångar. Försiktighetsmarginalen och den eller de maximiräntesatser som tillämpas på den beräknade avkastningen på framtida tillgångar skall fastställas av den behöriga myndigheten i hemlandet.

b) Fastställandet av en maximiräntesats innebär inte att ett företag är skyldigt att tillämpa en räntesats som är så hög.

c) Hemlandet kan besluta att inte tillämpa punkt a för följande avtalskategorier:

— Fondförsäkringsavtal (unit-linked).

— Försäkringsavtal med engångspremie för en tid av högst åtta år.

— Försäkringsavtal utan rätt till återbäring och livränteavtal utan återköpsvärde.

I de fall som avses i de sista två strecksatserna i första stycket kan genom försiktigt val av räntesats hänsyn tas till den valuta i vilken ett avtal upprättats och till däremot svarande tillgångar som företaget vid tillfället har och, om företagets tillgångar tas upp till marknadsvärde, den förväntade avkastningen på fram tida tillgångar. Den räntesats som används får inte i något fall vara högre än den avkastning som beräknats på tillgångarna i enlighet med de redovisningsregler som gäller i hemlandet, minskad med lämpligt avdrag.

d) Medlemsstaten skall kräva att ett företag i sin redovisning gör avsättning för att täcka ränteåtaganden gentemot försäkringstagare om den nuvarande eller förväntade avkastningen på företagets tillgångar inte är tillräcklig för att täcka sådana åtaganden.

e) Kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter som så begär skall underrättas om de maximiräntesatser som fastställs enligt a.

C. De statistiska beräkningselementen och antagandena om omkostnader skall väljas med försiktighet och med beaktande av i vilken stat åtagandet gjorts, vilket slags försäkring det är frågan om och de förvaltningskostnader och provisioner som kan förväntas.

D. I fråga om försäkringar med rätt till återbäring får i den metod som används för beräkning av tekniska avsättningar hänsyn tas, antingen implicit eller explicit, till framtida återbäringar av varje slag i överensstämmelse med övriga antaganden om den framtida utvecklingen samt den nuvarande metoden för fördelning av återbäring.

E. Reservering för framtida omkostnader får göras implicit, t.ex. genom att framtida premier beräknas med avdrag för förvaltningskostnader. Den sammanlagda reserveringen, antingen explicit eller implicit, får dock inte vara mindre än vad resultatet av en försiktig bedömning av framtida utgifter skulle ge.

F. Metoden för beräkning av tekniska avsättningar får inte ändras från år till år på grund av godtyckliga förändringar av metoden eller beräkningsgrunderna och skall vara utformad så att återbäringsmedlen fördelas på ett skäligt sätt under försäkringsavtalens löptid.

2. Försäkringsföretag skall ge allmänheten tillgång till uppgifter om de grunder och metoder som används vid beräkning av de tekniska avsättningarna, inklusive avsättningar för återbäring.

3. Hemlandet skall kräva av varje försäkringsföretag att de tekniska avsättningarna för dess samlade verksamhet täcks av motsvarande tillgångar i enlighet med artikel 24 i direktiv 92/96/EEG. I fråga om verksamhet som utövas inom gemenskapen måste dessa tillgångar finnas där. Medlemsstaterna får inte kräva att försäkringsföretagen har sina tillgångar i en viss bestämd medlemsstat. Hemlandet får dock medge lättnader i föreskrifterna om var tillgångarna skall finnas.

4. Om hemlandet medger att de försäkringstekniska avsättningarna får täckas av fordringar hos återförsäkringsgivare skall de fastställa den tillåtna procentsatsen. Medlemsstaten får i sådant fall inte framställa krav på var de tillgångar som motsvarar dessa fordringar skall vara lokaliserade."

Artikel 19

Premien för nya försäkringar skall utifrån rimliga försäkringsmatematiska antaganden vara tillräcklig för att försäkringsföretaget skall kunna uppfylla alla sina åtaganden och i synnerhet för att kunna skapa tillräckliga försäkringstekniska avsättningar.

Vid denna bedömning får hänsyn tas till alla delar av ett försäkringsföretags ekonomiska situation. Dock får andra medel än premier och därav härrörande avkastning inte systematiskt och permanent utnyttjas på ett sådant sätt att det på lång sikt kan äventyra företagets soliditet.

Artikel 20

De tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna skall vara uppbyggda med hänsyn till arten av den verksamhet som företaget bedriver så att dess investeringar, vilka skall vara diversifierade och ha lämplig spridning, tryggar säkerhet, avkastning och likviditet.

Artikel 21

1. Hemlandet får inte godkänna att försäkringsföretag täcker sina tekniska avsättningar med andra slag av tillgångar än följande:

A. *Investeringar*

a) Skuldförbindelser, obligationer och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument,

b) utlåning,

c) aktier och andra andelar med rörlig avkastning,

d) andelar i företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper och andra investeringsfonder,

e) mark, byggnader och rättigheter i fast egendom.

B. *Fordringar*

f) fordringar på återförsäkrare, inklusive återförsäkrares del av de tekniska avsättningarna,

g) depositioner och andra fordringar på försäkringsföretag som avgivit återförsäkring,

h) fordringar på försäkringstagare och förmedlare som härrör från verksamhet med direkt försäkring och återförsäkring,

i) livförsäkringslån,

j) utestående skatteåterbäringar,

k) fordringar på garantifonder.

C. *Övrigt*

l) andra materiella anläggningstillgångar än mark och byggnader, värderade efter en betryggande avskrivningsplan,

m) kassa och banktillgodohavanden i kreditinstitut och andra organ med tillstånd att motta insättningar,

n) förutbetalda anskaffningskostnader,

o) upplupna räntor och hyror samt andra upplupna inkomster och förskottsbetalningar,

p) återgångsrättigheter vid upplåtelse av fast egendom *(reversionary interests)*.

När det gäller de försäkringsgivare som uppträder under beteckningen Lloyd's skall bland tillgångsslagen också ingå garantier och remburser utfärdade av kreditinstitut enligt definitionen i direktiv 77/780/EEG(1) eller av försäkringsföretag samt verifierbara belopp som härrör från livförsäkringsavtal i den utsträckning de ingår i fonder som tillhör medlemmarna.

Det faktum att en tillgångspost eller ett tillgångsslag medtagits i första stycket skall inte innebära att alla former av tillgångar automatiskt godkänns som täckning för tekniska avsättningar. Hemlandet skall fastställa mer detaljerade regler med villkor för användningen av godtagbara tillgångar. I samband med detta kan hemlandet komma att kräva materiella säkerheter eller garantier, särskilt i fråga om fordringar på återförsäkrare.

Då hemlandet fastställer och tillämpar dessa regler skall den särskilt se till att följande principer iakttas:

i) Tillgångar som motsvarar tekniska avsättningar skall värderas exklusive varje skuld som härrör ur förvärvet.

ii) Alla tillgångar skall värderas på ett betryggande sätt med hänsyn till risken för att de inte kan realiseras. I synnerhet får andra materiella anläggningstillgångar än mark och byggnader endast godkännas som täckning för tekniska avsättningar om de är värderade enligt en betryggande avskrivningsplan.

iii) Lån — oavsett om de ges till företag, stater eller internationella organisationer, lokala eller regionala myndigheter eller till fysiska personer — får endast godkännas som täckning för tekniska avsättningar om det finns tillräckliga garantier för deras säkerhet, oavsett om garantierna är grundade på låntagarens betalningsförmåga, pantförskrivning, bankgarantier, garantier som lämnats av försäkringsföretag eller andra former av säkerhet.

iv) Derivatinstrument, såsom optioner, standardiserade terminsavtal (futures) och svappar med anknytning till tillgångar som motsvarar tekniska avsättningar får användas i den utsträckning som de bidrar till att minska investeringsriskerna eller underlättar en effektiv portföljförvaltning. De måste värderas försiktigt och får beaktas vid värderingen av de underliggande tillgångarna.

v) Överlåtbara värdepapper som inte omsätts på någon reglerad marknad får tillåtas som täckning för tekniska avsättningar endast om de är kortfristigt realiserbara eller utgörs av ägarandelar i kreditinstitut eller försäkringsföretag i den utsträckning som är tillåten enligt artikel 8 i direktiv 79/267/EEG, eller i investeringsföretag etablerade i en medlemsstat.

(1) Rådets första direktiv 77/780/EEG av den 12 december 1977 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EGT nr L 322, 17.12.1977, s. 30). Direktivet senast ändrat genom direktiv 89/646/EEG (EGT nr L 386, 30.12.1989, s. 1).

vi) Lån till och fordringar hos tredje part får endast godkännas som täckning för tekniska avsättningar efter avdrag för samtliga eventuella skulder till samma tredje part.

vii) Värdet av lån och fordringar som godkänns som täckning för tekniska avsättningar måste beräknas med försiktighet med vederbörlig hänsyn till risken för att de inte kan realiseras. I synnerhet får lån till försäkringstagare och förmedlare i samband med direkta försäkringstransaktioner och återförsäkringstransaktioner endast godkännas om de inte har varit förfallna till betalning längre tid än tre månader.

viii) Om bland tillgångarna ingår någon investering i ett dotterföretag som helt eller delvis förvaltar försäkringsföretagets investeringar för dess räkning, skall hemlandet vid tillämpningen av de regler och principer som fastställs i denna artikel beakta de underliggande tillgångar som innehas av dotterföretaget. Hemlandet kan behandla andra dotterföretags tillgångar på samma sätt.

ix) Förutbetalda anskaffningskostnader får godkännas som täckning för tekniska avsättningar endast i den utsträckning som detta är förenligt med beräkningen av premiereserven.

2. Utan hinder av punkt 1 får hemlandet i undantagsfall, om ett försäkringsföretag begär det och med beaktande av artikel 20, genom ett vederbörligen motiverat beslut tillfälligt acceptera andra kategorier av tillgångar som täckning för tekniska avsättningar.

Artikel 22

1. I fråga om tillgångar som motsvarar tekniska avsättningar skall hemlandet föreskriva att varje försäkringsföretag högst får investera följande:

a) 10 % av sina sammanlagda tekniska bruttoavsättningar i en tomt eller en byggnad, eller i en grupp tomter eller byggnader som är belägna så nära varandra att de faktiskt bör betraktas som en investering.

b) 5 % av sina sammanlagda tekniska bruttoavsättningar i aktier och andra överlåtbara värdepapper som kan jämställas med aktier, obligationer, skuldförbindelser och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument från samma företag eller i lån till samma låntagare, allt sammantaget, dock med undantag av lån till en statlig, regional eller lokal myndighet eller till en internationell organisation i vilken en eller flera medlemsstater är medlemmar. Denna gräns får höjas till 10 % om högst 40 % av företagets tekniska bruttoavsättningar investeras i lån eller värdepapper, varvid mer än 5 % av företagets tillgångar investeras hos var och en av låntagarna och utgivarna.

c) 5 % av sina sammanlagda tekniska bruttoavsättningar i lån utan säkerhet, varav 1 % för varje enskilt lån utan säkerhet, med undantag av lån till kreditinstitut, försäkringsföretag — i den utsträckning detta är förenligt med artikel 8 i direktiv 79/267/EEG — och investeringsföretag som är etablerade i en medlemsstat. Gränserna får höjas till 8 % respektive 2 % genom beslut från fall till fall av den behöriga myndigheten i hemlandet.

d) 3 % av sina sammanlagda tekniska bruttoavsättningar i kontanta medel.

e) 10 % av sina sammanlagda tekniska bruttoavsättningar i aktier, andra värdepapper som kan jämställas med aktier och skuldförbindelser som inte omsätts på någon reglerad marknad.

2. Det faktum att någon gräns inte anges i punkt 1 för någon viss kategori av investeringar innebär inte att tillgångar av denna kategori skulle kunna godkännas som täckning för tekniska avsättningar i obegränsad utsträckning. Hemlandet skall fastställa närmare bestämmelser med villkor för användningen av godtagbara tillgångar. Den skall särskilt sörja för att följande principer iakttas då dessa regler fastställs och tillämpas:

i) Tillgångarna som motsvarar de tekniska avsättningarna skall vara diversifierade och ha en sådan spridning att frihet från ett alltför stort beroende av något särskilt slag av tillgångar eller någon särskild investering eller marknad säkerställs.

ii) Investeringar som på grund av tillgångens art eller utställarens soliditet innebär en hög risknivå skall begränsas till en betryggande nivå.

iii) Vid begränsningar av vissa kategorier av tillgångar skall hänsyn tas till hur återförsäkring behandlats vid beräkningen av de tekniska avsättningarna.

iv) Om bland tillgångarna ingår någon investering i ett dotterföretag som helt eller delvis förvaltar försäkringsföretagets investeringar för dess räkning, skall hemlandet vid tillämpningen av de regler och principer som fastställs i denna artikel beakta de underliggande tillgångar som innehas av dotterföretaget. Hemlandet får behandla andra dotterföretags tillgångar på samma sätt.

v) Av de tillgångar som täcker de tekniska avsättningarna skall den procentuella andel som utgörs av icke likvida investeringar hållas på en betryggande nivå.

vi) Om bland företagets tillgångar ingår lån till, eller skuldebrev som utfärdats av, vissa kreditinstitut får hemlandet vid tillämpningen av de regler och principer som fastslås i denna artikel beakta de underliggande tillgångar som dessa kreditinstitut innehar. Detta får dock endast ske om kreditinstitutet har sitt huvudkontor i en medlemsstat, är helägt av denna medlemsstat och/eller lokala myndigheter i denna stat och dess verksamhet, enligt dess stiftelseurkund och bolags-ordning, består i att förmedla lån till staten

eller lokala myndigheter eller lån som garanteras av dessa eller lån till organ som har nära samband med staten eller med lokala myndigheter.

3. I samband med de närmare bestämmelserna om villkor för användningen av godtagbara tillgångar skall medlemsstaten tillämpa större restriktivitet i fråga om

— lån utan bankgaranti, garanti från försäkringsföretag, säkerhet mot inteckning eller annan form av säkerhet, jämfört med lån med sådan säkerhet,

— fondföretag som inte är samordnade enligt direktiv 85/611/EEG [1] och andra investeringsfonder, jämfört med fondföretag som är samordnade enligt det nämnda direktivet,

— värdepapper som inte omsätts på någon reglerad marknad, jämfört med värdepapper som omsätts på en sådan marknad,

— obligationer, skuldförbindelser och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument som inte utfärdats av stater, lokala eller regionala myndigheter eller företag i zon A, enligt definitionen i direktiv 89/647/EEG [2], eller som utfärdats av internationella organisationer till vilka inte minst en medlemsstat i gemenskapen är ansluten, jämfört med samma slag av finansiella instrument som utfärdats av de ovannämnda organen.

4. Medlemsstaterna får höja den gräns som fastställs i punkt 1 b till 40 % i fråga om vissa skuldförbindelser som utfärdats av ett kreditinstitut med huvudkontor inom gemenskapen som enligt lag står under särskild offentlig tillsyn i syfte att skydda innehavarna av sådana skuldförbindelser. Särskilt skall de belopp, som härrör från de utfärdade skuldförbindelserna, enligt lag investeras i tillgångar som, under hela giltighetstiden för skuldförbindelserna, kan täcka fordringar som har samband med dessa och som, i händelse av utställarens betalningsoförmåga, prioriteras för återbetalning av kapital och upplupen ränta.

5. Medlemsstaterna får inte föreskriva att försäkringsföretag skall investera i vissa slag av tillgångar.

6. Utan hinder av punkt 1 får hemlandet i undantagsfall, om ett försäkringsföretag begär det och med beaktande av artikel 20, genom ett vederbörligen motiverat beslut tillfälligt acceptera undantag från reglerna i punkt 1 a–1 e.

Artikel 23

1. I de fall då förmånerna enligt ett försäkringsavtal är direkt knutna till värdet av andelar i ett fondföretag eller till värdet av tillgångar som ingår i en intern fond som ägs av ett försäkringsföretag, vanligen uppdelad på andelar, skall de tekniska avsättningarna avseende förmånerna så nära som möjligt motsvaras av dessa andelar eller, i de fall där uppdelning på andelar inte har skett, av dessa tillgångar.

2. I de fall då förmånerna enligt ett försäkringsavtal är direkt knutna till ett aktieindex eller till något annat referensvärde än de som avses i punkt 1, skall de tekniska avsättningarna för sådana förmåner så nära som möjligt motsvaras antingen av de andelar som anses motsvara referensvärdet eller, i det fall uppdelning på andelar inte har skett, av tillgångar med tillräcklig säkerhet och omsättnings barhet vilka så nära som möjligt motsvarar de tillgångar på vilka referensvärdet är baserat.

3. Artiklarna 20 och 22 skall inte tillämpas på tillgångar som innehas för att svara mot förpliktelser som är direkt knutna till sådana förmåner som avses i punkterna 1 och 2. Hänvisningar till de tekniska avsättningar som nämns i artikel 22 skall avse tekniska avsättningar med undantag för sådana som avser denna typ av förpliktelser.

4. I fall förmåner som avses i punkterna 1 och 2 innefattar en garanterad avkastning på investeringen eller någon annan garanterad förmån, skall motsvarande ytterligare tekniska avsättningar omfattas av reglerna i artiklarna 20, 21 och 22.

Artikel 24

1. Vid tillämpning av artikel 17.3 och artikel 28 i direktiv 79/267/EEG skall medlemsstaterna följa bilaga 1 till detta direktiv i fråga om matchningsregler.

2. Denna artikel skall inte tillämpas på åtaganden som avses i artikel 23 i detta direktiv.

Artikel 25

Artikel 18 andra stycket punkt 1 i direktiv 79/267/EEG skall ersättas med följande:

"1. Av tillgångar i företaget som är fria från alla förutsebara förpliktelser, med avdrag för immateriella värden. Särskilt skall följande tillgångar ingå:

— Det inbetalda aktiekapitalet eller, när det gäller ett ömsesidigt försäkringsföretag, det faktiska garantikapitalet med tillägg för eventuella medlemskonton, förutsatt att samtliga följande kriterier uppfylls:

a) I stiftelseurkund och bolagsordning skall föreskrivas att betalningar från dessa konton till medlemmar endast får ske i den utsträckning detta inte medför att solvensmarginalen understiger den föreskrivna nivån eller, efter att företaget har upplösts, om samtliga andra skulder i företaget har lösts.

[1] Rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EGT nr l 375, 31.12.1985, s. 3). Direktivet ändrat genom direktiv 88/220/EEG (EGT nr L 100, 19.4.1988, s. 31).

[2] Rådets direktiv 89/647/EEG av den 18 december 1989 om kapitaltäckningsgrad för kreditinstitut (EGT nr L 386, 30.12.1989, s. 14).

b) I stiftelseurkund och bolagsordning skall föreskrivas att, om sådana betalningar sker av annan anledning än att ett enskilt medlemskap skall upphöra, de behöriga myndigheterna skall underrättas minst en månad i förväg och under denna period kunna förbjuda utbetalningen.

c) De bestämmelser i stiftelseurkund och bolagsordning som har samband med dessa konton får endast ändras om de behöriga myndigheterna har förklarat sig inte ha några invändningar mot ändringen, vilket dock inte påverkar tillämpningen av de kriterier som anges i punkterna a och b.

— Hälften av ännu inte inbetalt aktiekapital eller garantikapital, så snart den inbetalda delen av nämnda kapital uppgår till 25 %.

— Reserver (lagstadgade och fria) som inte motsvarar ingångna försäkringsförpliktelser.

— Balanserad vinst.

— Kumulativt preferensaktiekapital och förlagslånekapital får ingå, men med högst 50 % av marginalen, varav högst 25 % får bestå av förlagslån eller kumulativa preferensaktier med fast löptid, om följande minimikrav är uppfyllda:

a) För den händelse att försäkringsföretaget går i konkurs eller likvidation skall det finnas bindande avtal om att förlagslånekapital och preferensaktiekapital skall ha prioritet efter alla övriga borgenärers fordringar och inte får betalas förrän alla vid tillfället utestående skulder har lösts.

För förlagslånekapital gäller dessutom följande villkor:

b) Endast helt inbetalda medel får beaktas.

c) För förlagslån med fast löptid skall den ursprungliga löptiden vara minst fem år. Senast ett år före förfallodatum skall försäkringsföretaget till de behöriga myndigheterna för godkännande lämna en plan för hur solvensmarginalen skall kunna behållas på, eller ökas till, den föreskrivna nivån då lånet löper ut, under minst fem år före förfallodatum såvida inte den andel av solvensmarginalen som motsvaras av lånet gradvis har minskat. De behöriga myndigheterna får tillåta förtidsinlösen av sådana lån, om försäkringsföretaget ansöker om detta och förutsatt att dess solvensmarginal inte därigenom faller under den föreskrivna nivån.

d) Lån utan fast löptid måste ha minst fem års uppsägning, med undantag av de fall då de inte längre kan anses ingå i solvensmarginalen eller då ett förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna särskilt krävs för förtidsinlösen. I det senare fallet skall försäkringsföretaget underrätta de behöriga myndigheterna senast sex månader före det datum då det avser att göra förtidsinlösen, och företaget skall därvid ange den faktiska och den föreskrivna solvensmarginalen, såväl före som efter återbetalningen. De behöriga myndigheterna får endast godkänna återbetalningen om försäkringsföretagets solvensmarginal inte därigenom faller under den föreskrivna nivån.

e) I låneavtalet får inte ingå någon klausul om att skulden, under vissa särskilt angivna omständigheter utöver likvidation av försäkringsföretaget, kan komma att förfalla till betalning före de avtalade förfallodagarna.

f) Låneavtalet får endast ändras om de behöriga myndigheterna har förklarat sig inte ha några invändningar mot den föreslagna ändringen.

— Upp till 50 % av solvensmarginalen får utgöras av summan av sådant förlagslånekapital som avses i föregående strecksats och värdepapper utan fast löptid och andra instrument, även andra kumulativa preferensaktier än sådana som avses i föregående strecksats, som uppfyller följande villkor:

a) De får inte återbetalas på innehavarens initiativ eller utan den behöriga myndighetens förhands godkännande.

b) Utställandeavtalet skall ge försäkringsföretaget möjlighet att uppskjuta räntebetalningar.

c) Långivarens fordran på försäkringsföretaget skall i sin helhet ha förmånsrätt efter samtliga prioriterade borgenärer.

d) Handlingarna vid utställandet av värdepapperen måste innehålla bestämmelser om att lånekapital och obetalda räntor får användas till förlusttäckning och möjliggöra för försäkringsföretaget att fortsätta sin verksamhet.

e) Endast helt inbetalda belopp får beaktas."

Artikel 26

Senast tre år efter det att detta direktiv har börjat tillämpas skall kommissionen lämna en rapport till Försäkringskommittén om behovet av ytterligare harmonisering i fråga om solvensmarginalen.

Artikel 27

Artikel 21 i direktiv 79/267/EEG skall ersättas med följande:

"Artikel 21

1. Medlemsstaterna får inte fastställa några regler för valet av tillgångar som inte ingår i de tekniska avsättningar som avses i artikel 17.

2. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 17.3, artikel 24.1 – 24.3 och artikel 24.5 samt artikel 26.1 andra stycket, får medlemsstaterna inte begränsa försäkringsföretagets fria förfogande över de tillgångar, vare sig de är fast eller lös egendom, som ingår i auktoriserade försäkringsföretags tillgångar.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 skall inte utgöra hinder för sådana åtgärder som medlemsstaterna är berättigade att vidta i egenskap av ägare till eller delägare i försäkringsföretag, förutsatt att de försäkrades intressen tillgodoses."

Kapitel 3

Artikel 28

Medlemsstaten för åtagandet får inte hindra en försäkringstagare från att teckna ett avtal med ett försäkringsföretag som auktoriserats på de villkor som anges i artikel 6 i direktiv 79/267/EEG om detta avtal inte strider mot rättsreglerna till skydd för det allmänna bästa i medlemsstaten för åtagandet.

Artikel 29

Medlemsstaterna får inte anta bestämmelser med krav på förhandsgodkännande eller löpande anmälan av allmänna och särskilda försäkringsvillkor, premietariffer, tekniska grunder för beräkning av premietariffer och tekniska avsättningar eller formulär och andra tryckta handlingar för användning i mellanhavanden med försäkringstagarna.

Utan hinder av första stycket och uteslutande i syfte att kontrollera efterlevnaden av nationella bestämmelser rörande försäkringsmatematiska principer, får hemlandet föreskriva regelmässig underrättelse om de tekniska grunderna för premieberäkning och beräkning av tekniska avsättningar. Detta krav är inte en förutsättning för att företaget skall få bedriva sin verksamhet.

Senast fem år efter det att detta direktiv börjat tillämpas skall kommissionen till rådet överlämna en rapport om genomförandet av bestämmelserna.

Artikel 30

1. I artikel 15.1 första stycket i direktiv 90/619/EEG skall orden "i något av de fall som avses i avdelning III" utgå.

2. Artikel 15.2 i direktiv 90/619/EEG, skall ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna behöver inte tillämpa punkt 1 på avtal med en giltighetstid om sex månader eller mindre och inte heller i fall då försäkringstagaren, på grund av sin ställning eller på grund av de omständigheter under vilka avtalet ingåtts, är i behov av detta särskilda skydd. Medlemsstaterna skall i sina regler särskilt ange i vilka fall punkt 1 inte skall tillämpas."

Artikel 31

1. Innan ett försäkringsavtal ingås skall minst den information som förtecknats i punkt A i bilaga 2 lämnas till försäkringstagaren.

2. Försäkringstagaren skall under hela avtalstiden hållas informerad om ändringar ifråga om information förtecknad i punkt B i bilaga 2.

3. Den medlemsstat i vilken åtagandet gjorts, kan kräva av försäkringsföretagen att de lämnar information utöver den som förtecknats i bilaga 2 endast om det är nödvändigt för att försäkringstagaren rätt skall förstå de väsentliga delarna av åtagandet.

4. Närmare regler för genomförandet av denna artikel och bilaga 2 skall fastställas av den medlemsstat där åtagandet har gjorts.

AVSNITT IV

BESTÄMMELSER BETRÄFFANDE ETABLERINGSFRIHET OCH FRIHET ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER

Artikel 32

Artikel 10 i direktiv 79/267/EEG skall ersättas med följande:

"Artikel 10

1. Ett försäkringsföretag som önskar etablera en filial inom en annan medlemsstats territorium skall underrätta hemlandets behöriga myndigheter därom.

2. Medlemsstaterna skall föreskriva skyldighet för varje försäkringsföretag som önskar etablera en filial i en annan medlemsstats territorium till underrättelse enligt punkt 1 samt att lämna uppgifter om följande:

a) Den medlemsstat inom vars territorium etableringen avses ske.

b) En verksamhetsplan som bl.a. anger filialens tilltänkta affärsverksamhet och organisationsstruktur.

c) Den adress i filialstaten där handlingar skall finnas tillgängliga och till vilken handlingar kan sändas och som också skall vara den adress till vilken samtliga meddelanden till det befullmäktigade ombudet skall sändas.

d) Namn på filialens befullmäktigade ombud; denne skall ha tillräckliga befogenheter för att ingå rättshandlingar som binder företaget i förhållande till tredje part och för att företräda det inför myndigheter och domstolar i filialstaten. Vad gäller Lloyd's får i händelse av tvist i filialstaten på grund av ingångna förpliktelser de försäkrade inte behandlas mindre gynnsamt än om tvisten hade förts mot företag av sedvanligt slag. Ombudet skall därför ha sådana befogenheter att talan skall kunna väckas mot honom och att han skall kunna ingå bindande rättshandlingar för försäkringsgivarna i Lloyd's.

3. I andra fall än då de behöriga myndigheterna i hemlandet har anledning att ifrågasätta försäkringsföretagets anseende, administrativa struktur eller finansiella situation eller hyser tvivel om företagsledarnas eller det befullmäktigade ombudets personliga lämplighet och yrkesmässiga kvalifikationer och erfarenheter i samband med den planerade verksamheten, skall de inom tre månader från mottagandet av underrättelse enligt punkt 2 översända den erhållna informationen till filialstatens behöriga myndighet och underrätta det berörda företaget om detta.

De behöriga myndigheterna i hemlandet skall även intyga att försäkringsföretaget har en minsta solvensmarginal, beräknad enligt artiklarna 19 och 20.

I fall då de behöriga myndigheterna i hemlandet vägrar att sända den i punkt 2 omnämnda informationen till de behöriga myndigheterna i filialstaten skall skälen härför lämnas till det berörda företaget inom tre månader från det att fullständig information föreligger. En vägran eller underlåtenhet att överlämna information skall kunna bli föremål för domstolsprövning i hemlandet.

4. Innan ett försäkringsföretags filial inleder sin verksamhet skall de behöriga myndigheterna i filialstaten inom två månader från det att de mottagit underrättelse enligt punkt 3 i tillämpliga fall underrätta den behöriga myndigheten i hemlandet om de villkor som, med hänsyn till det allmänna bästa, gäller för verksamhet i filialstaten.

5. Efter underrättelse från de behöriga myndigheterna i filialstaten eller, sedan den frist som avses i punkt 4 löpt ut utan att någon underrättelse mottagits, får filialen etableras och inleda sin verksamhet.

6. Om förändring sker i något av de avseenden som uppgivits enligt punkt 2 b – 2 d skall försäkringsföretaget lämna skriftligt besked till de behöriga myndigheterna i hemlandet och i filialstaten minst en månad innan ändringen företas så att de behöriga myndigheterna i hemlandet och i filialstaten kan fullgöra sina uppgifter enligt punkterna 3 och 4."

Artikel 33

Artikel 11 i direktiv 79/267/EEG skall utgå.

Artikel 34

Artikel 11 i direktiv 90/619/EEG skall ersättas med följande:

"Artikel 11

Ett företag som första gången önskar utnyttja rätten att, inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, driva verksamhet i en eller fler medlemsstater skall dess förinnan anmäla detta till de behöriga myndigheterna i hemlandet och därvid ange vilka slag av åtaganden det avser att försäkra."

Artikel 35

Artikel 14 i direktiv 90/619/EEG skall ersättas med följande:

"Artikel 14

1. Inom en månad efter den anmälan som avses i artikel 11 skall de behöriga myndigheterna i hemlandet till den eller de medlemsstater inom vilkas territorier företaget avser att driva verksamhet inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster överlämna följande:

a) Ett intyg om att företaget har en minsta solvensmarginal, beräknad enligt artiklarna 19 och 20 i direktiv 79/267/EEG.

b) De försäkringsklasser företaget har auktoriserats att erbjuda.

c) De slag av åtaganden som företaget avser att försäkra i den medlemsstat där tjänsterna utförs.

De skall samtidigt underrätta det berörda företaget om detta.

2. I fall då de behöriga myndigheterna i hemlandet inte överlämnar i punkt 1 omnämnd information inom fastställd tid skall de inom samma tidsperiod meddela skälen för sin vägran till företaget. En vägran skall kunna bli föremål för domstolsprövning i hemlandet.

3. Företaget får påbörja verksamheten det datum då det enligt intyg mottog den i punkt 1 första stycket omnämnda informationen."

Artikel 36

Artikel 17 i direktiv 90/619/EEG skall ersättas med följande:

"Artikel 17

Varje ändring som ett företag avser att göra av de uppgifter som avses i artikel 11 skall följa det förfarande som föreskrivs i artiklarna 11 och 14."

Artikel 37

Artiklarna 10, 12, 13, 16, 22 och 24 i direktiv 90/619/EEG skall utgå.

Artikel 38

De behöriga myndigheterna i filialstaten eller i den medlems-stat där tjänsterna utförs får föreskriva att de upplysningar de enligt detta direktiv har rätt att begära beträffande den verksamhet som försäkringsföretag bedriver inom deras territorier skall lämnas på det officiella språket, eller de officiella språken, i den berörda medlemsstaten.

Artikel 39

1. Artikel 19 i direktiv 90/619/EEG skall utgå.

2. Filialstaten eller den medlemsstat där tjänsterna utförs får inte anta bestämmelser om krav på förhandsgodkännande eller löpande redovisning av allmänna och särskilda försäkringsvillkor, premietariffer, tekniska grunder för premieberäkning och beräkning av tekniska avsättningar, eller av formulär och andra tryckta handlingar för användning i mellanhavanden med försäkringstagarna. För att kontrollera överensstämmelsen med nationell lagstiftning rörande försäkringsavtal får de av företag som avser att bedriva försäkringsverksamhet inom dess territorium med stöd av etableringsfriheten eller inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, endast i enstaka fall kräva redovisning av dess villkor och andra tryckta handlingar. Detta krav får inte utgöra en förutsättning för att företaget skall få bedriva verksamhet.

Artikel 40

1. Artikel 20 i direktiv 90/619/EEG skall utgå.

2. Varje företag som utövar verksamhet med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster skall till de behöriga myndigheterna i filialstaten och/eller i den medlemsstat där tjänsterna utförs överlämna alla handlingar som begärs från företaget vid tillämpning av denna artikel, i den utsträckning även företag med huvudkontor i dessa medlemsstater har sådana skyldigheter.

3. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat konstaterar att ett företag som har filial där, eller utövar verksamhet med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster inom statens territorium, inte följer de rättsregler det omfattas av i denna stat, skall myndigheterna anmoda företaget att vidta rättelse.

4. Om företaget i fråga underlåter att vidta de begärda åtgärderna, skall de behöriga myndigheterna i medlemsstaten i fråga underrätta de behöriga myndigheterna i hemlandet om detta. Dessa skall snarast vidta alla åtgärder som behövs för att företaget skall åstadkomma rättelse av missförhållandet. De behöriga myndigheterna i medlemsstaten i fråga skall underrättas om arten av sådana åtgärder.

5. Om företaget fortsätter att överträda rättsregler som gäller i medlemsstaten i fråga, trots de åtgärder som hemlandet vidtagit eller till följd av att dessa åtgärder har visat sig otillräckliga eller inte har vidtagits i den medlemsstat det gäller, får denna medlemsstat, efter att ha underrättat de behöriga myndigheterna i hemlandet, vidta de åtgärder som behövs för att hindra eller ingripa mot fortsatta överträdelser, däribland, om det oundgängligen krävs, förbud för företaget att ingå ytterligare försäkringsavtal inom dess territorium. Medlemsstaterna skall se till att delgivning kan ske inom deras territorier av sådana rättsliga handlingar som är nödvändiga för dessa åtgärder mot försäkringsföretag.

6. Punkterna 3,4 och 5 skall inte inverka på de berörda medlemsstaternas extraordinära befogenheter att vidta lämpliga åtgärder för att förhindra eller bestraffa oegentligheter inom deras territorier. Detta innebär också möjlighet att förhindra att försäkringsföretag ingår nya försäkringsavtal inom berörda staters territorium.

7. Punkterna 3,4 och 5 skall inte inverka på medlemsstaternas rätt att ingripa mot överträdelser som begåtts inom deras territorier.

8. Om det företag som har begått överträdelsen har ett driftsställe eller innehar egendom i den berörda medlemsstaten får de behöriga myndigheterna i den staten enligt nationell lagstiftning tillämpa de administrativa påföljder i form av tvångsmedel mot driftsstället eller egendomen som är föreskrivna för överträdelsen.

9. Varje åtgärd som vidtas enligt punkterna 4 – 8 och som innefattar ingripande mot eller begränsningar i utövandet av försäkringsverksamheten skall vara välgrundad och meddelas det berörda företaget.

10. Vartannat år skall kommissionen till Försäkringskommittén överlämna en rapport med en sammanställning av det antal och de olika typer av fall i varje medlemsstat där tillstånd förvägrats enligt artikel 10 i direktiv 79/267/EEG eller artikel 14 i direktiv 90/619/EEG, efter ändring genom detta direktiv, eller där åtgärder vidtagits enligt punkt 5. Medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen genom att förse den med den information som krävs för rapporten.

Artikel 41

Detta direktiv medför inte något hinder för försäkringsföretag med huvudkontor i andra medlemsstater att med alla tillgängliga media marknadsföra sina tjänster i filialstaten eller i den medlemsstat där tjänsterna utförs, med iakttagande av eventuella regler för formen och innehållet i sådan marknadsföring som antagits till skydd för det allmänna bästa.

Artikel 42

1. Artikel 21 i direktiv 90/619/EEG skall utgå.

2. Om ett försäkringsföretag träder i likvidation skall de förpliktelser som följer av avtal som tecknats genom en filial eller inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster inte behandlas annorlunda än de förpliktelser som följer av företagets övriga försäkringsavtal utan hänsyn till de försäkrades och förmånstagarnas nationalitet.

Artikel 43

1. Artikel 23 i direktiv 90/619/EEG skall utgå.

2. Varje försäkringsföretag skall, uppdelat på verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsfriheten och verksamhet som bedrivs inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, underrätta den behöriga myndigheten i sitt hemland om premie belopp, utan avdrag för återförsäkring, angivna per medlemsstat och för varje försäkringsklass, I – IX, såsom de definierats i bilagan till direktiv 79/267/EEG.

Den behöriga myndigheten i hemlandet skall inom rimlig tid vidarebefordra en sammanställning av dessa uppgifter till varje berörd medlemsstats behöriga myndighet, som begär detta.

Artikel 44

1. Artikel 25 i direktiv 90/619/EEG skall utgå.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av senare harmonisering skall, beträffande alla försäkringsavtal, uttag av indirekta skatter och skatteliknande avgifter på försäkringspremier kunna ske endast i den medlemsstat där ett åtagande gjorts, i den betydelse som anges i artikel 2 e i direktiv 90/619/EEG och även, såvitt avser Spanien, uttag av sådana tilläggsavgifter som i lag föreskrivs till förmån för det spanska "Consorcio de compensación de seguros" för uppfyllandet av dess uppgifter i samband med ersättande för förluster som uppkommer vid extraordinära händelser i den medlemsstaten.

Den lag som enligt artikel 4 i direktiv 90/619/EEG är tillämplig på avtalet skall inte inverka på den tillämpliga ordningen för skatter och avgifter.

I avvaktan på kommande harmonisering skall varje medlemsstat, med avseende på de företag som gör åtaganden inom dess territorium, tillämpa egna nationella bestämmelser såvitt gäller åtgärder för att säkerställa uppbörd av sådana indirekta skatter och skatteliknande avgifter som skall betalas i enlighet med första stycket.

AVSNITT V

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 45

Medlemsstaterna får medge försäkringsföretag med huvudkontor inom deras territorier och för vilka värdet av byggnader och mark, som används för täckning av deras tekniska avsättningar, vid anmälan av detta direktiv överstiger den i artikel 22.1 a fastställda procentsatsen, en övergångstid som skall vara avslutad senast den 31 december 1998 för att följa den bestämmelsen.

Artikel 46

1. Artikel 26 i direktiv 90/619/EEG skall utgå.

2. Spanien och Portugal får till och med den 31 december 1995, och Grekland till och med den 31 december 1998, tillämpa följande övergångsförfarande med avseende på avtal där någon av nämnda medlemsstater är den medlemsstat där åtagandet görs:

a) Med avsteg från artikel 8.3 i direktiv 79/267/EEG och från artiklarna 29 och 39 i det här direktivet, får de behöriga myndigheterna i dessa medlemsstater föreskriva att allmänna och särskilda villkor i försäkringsavtal skall meddelas dem, innan de får tillämpas.

b) Storleken på de tekniska avsättningar som gäller sådana avtal skall fastställas under överinseende av den berörda medlemsstaten enligt statens egna regler eller, om sådana saknas, enligt de förfaranden som fastställts i den staten enligt detta direktiv. Medlemsstaten i fråga skall enligt de regler och den praxis den antagit enligt detta direktiv övervaka att dessa tekniska avsättningar motsvaras av likvärdiga och matchade tillgångar samt lokaliseringen av dessa.

AVSNITT VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 47

Följande tekniska anpassningar av direktiv 79/267/EEG och direktiv 90/619/EEG samt av detta direktiv skall antas enligt det förfarande som har fastställts i direktiv 91/675/EEG:

— Utvidgning av artikel 8.1 a i direktiv 79/267/EEG till att omfatta även andra företagsformer.

— Ändringar i förteckningen i bilagan till direktiv 79/267/EEG, eller anpassning av dess terminologi med hänsyn till utvecklingen på försäkringsmarknaderna.

— Precisering, med hänsyn till tillkomsten av nya finansiella instrument, av de poster som ingår i solvensmarginalen och som uppräknas i artikel 18 i direktiv 79/267/EEG.

— Ändring av den minsta garantifond som föreskrivs i artikel 20.2 i direktiv 79/267/EEG med hänsyn till den ekonomiska och finansiella utvecklingen.

— Ändringar, med hänsyn till tillkomsten av nya finansiella instrument, av den förteckning över tillgångar som kan godkännas som täckning för tekniska avsättningar som lämnas i artikel 21 i detta direktiv samt av de regler för spridning av investeringarna som fastställs i artikel 22 i detta direktiv.

— Förändringar av de lättnader beträffande matchningsreglerna som fastställs i bilaga 1 till detta direktiv med hänsyn till utvecklandet av nya instrument för valutasäkring eller de framsteg som gjorts mot en ekonomisk och monetär union.

— Precisering av definitionerna i syfte att säkerställa en likformig tillämpning av direktiv 79/267/EEG och 90/619/EEG samt av detta direktiv inom hela gemenskapen.

— Tekniska anpassningar nödvändiga för reglerna om bestämmande av högsta tillåtna räntesatser, i enlighet med artikel 17 i direktiv 79/267/EEG med ändring i detta direktiv, särskilt med hänsyn tagen till de framsteg som gjorts mot en ekonomisk och monetär union.

Artikel 48

1. Filialer, som har påbörjat sin verksamhet enligt de bestämmelser som gällde i den medlemsstat där de är etablerade innan de bestämmelser som skall antas vid genomförandet av detta direktiv trätt i kraft, skall anses ha följt det förfarande som föreskrivs i artikel 10.1 – 10.5 i direktiv 79/267/EEG. Från och med dagen för det ikraftträdande som avses i föregående mening skall de omfattas av artiklarna 17, 23, 24 och 26 i direktiv 79/267/EEG samt av artikel 40 i det här direktivet.

2. Artiklarna 11 och 14 i direktiv 90/619/EEG, med ändringar genom detta direktiv skall inte inverka på sådana rättigheter som har förvärvats av försäkringsföretag som, innan de bestämmelser som antas för tillämpningen av detta direktiv trätt i kraft, bedriver verksamhet inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster.

Artikel 49

Följande artikel 31a skall införas i direktiv 79/267/EEG:

"Artikel 31a

1. Varje medlemsstat skall, på de villkor som fastställs i den nationella lagstiftningen, tillåta att agenturer och filialer, som upprättats inom dess territorium och som omfattas av denna avdelning, helt eller delvis överlåter sina bestånd av försäkringsavtal till acceptkontor som är etablerade i samma medlemsstat, förutsatt att de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten eller, i tillämpliga fall, i den medlemsstat som avses i artikel 30 intygar att acceptkontoret även sedan hänsyn tagits till överlåtelsen har nödvändig solvensmarginal.

2. Varje medlemsstat skall, på de villkor som fastställs i den nationella lagstiftningen, tillåta att agenturer och filialer, som upprättats inom dess territorium och som omfattas av denna avdelning, helt eller delvis överlåter sina bestånd av försäkringsavtal till försäkringsföretag med huvudkontor i en annan medlemsstat, förutsatt att de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten intygar att acceptkontoret även sedan hänsyn tagits till överlåtelsen har nödvändig solvensmarginal.

3. Om en medlemsstat, på de villkor som fastställs i den nationella lagstiftningen, tillåter att agenturer eller filialer, som upprättats inom dess territorium och som omfattas av denna avdelning, helt eller delvis överlåter sina bestånd av försäkringsavtal till en agentur eller filial, som omfattas av denna avdelning och som upprättats i en annan medlemsstat, skall medlemsstaten säkerställa att de behöriga myndigheterna i acceptkontorets hemland eller, i tillämpliga fall, i den medlemsstat som avses i artikel 30 kan intyga att acceptkontoret även sedan hänsyn tagits till överlåtelsen har nödvändig solvensmarginal, att lagstiftningen i acceptkontorets hemland tillåter en sådan överlåtelse samt att hemlandet har medgivit överlåtelsen.

4. I de fall som avses i punkterna 1 – 3 skall den medlemsstat där den överlåtande agenturen eller filialen är belägen, om åtagandet inte gjorts i samma stat, inhämta medgivande från behöriga myndigheter i den medlemsstat där åtagandet gjorts, innan den godkänner överlåtelsen.

5. De behöriga myndigheterna i de medlemsstater som rådfrågas skall, inom tre månader efter det att de mottagit begäran, lämna sina yttranden eller medgivanden till de behöriga myndigheterna i det överlåtande försäkringsföretagets hemland. Om de rådfrågade myndigheterna inte lämnar något svar inom denna tid skall detta anses likvärdigt med ett tillstyrkande eller ett tyst medgivande.

6. En överlåtelse som godkänts enligt denna artikel skall offentliggöras på det sätt som fastställts i nationell lagstiftning i den medlemsstat där åtagandet gjorts. Sådana överlåtelser skall automatiskt vara giltiga mot försäkringstagare, försäkrade och varje annan person som har rättigheter eller skyldigheter till följd av de överlåtna avtalen.

Denna bestämmelse skall inte påverka medlemsstaternas rätt att ge försäkringstagare möjlighet att säga upp försäkringsavtalen inom en bestämd tid efter överlåtelsen."

Artikel 50

Medlemsstaterna skall se till att beslut rörande ett försäkringsföretag som fattas enligt lagar och andra författningar som antas enligt detta direktiv skall kunna bli föremål för domstolsprövning.

Artikel 51

1. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 1993 anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv och sätta dem i kraft senast den 1 juli 1994. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar sådana bestämmelser skall dessa innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 52

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 10 november 1992.

På rådets vägnar
R. NEEDHAM
Ordförande

BILAGA I

MATCHNINGSREGLER

Den valuta i vilken försäkringsgivarens åtaganden skall betalas bestäms i enlighet med följande regler:

1. När försäkringssumman enligt avtalet är uttryckt i en viss valuta, skall försäkringsgivarens förpliktelser anses betalbara i samma valuta.

2. Medlemsstaterna får befria företagen från skyldigheten att täcka tekniska avsättningar, inklusive premiereserv, med valutamatchande tillgångar, om en tillämpning av ovanstående regler skulle medföra att företaget för att uppfylla principen om valutamatchning skulle bli nödsakat att ha tillgångar i en valuta som inte motsvarar mer än 7 % av tillgångarna i andra valutor.

3. Medlemsstaterna får välja att inte kräva av företagen att de skall tillämpa principen om valutamatchning beträffande förpliktelser som är betalbara i annan valuta än valutan i någon av gemenskapens medlemsstater, om investeringarna i nämnda valutor är reglerade, om överföringsrestriktioner gäller för valutan eller om, av liknande skäl, valutan inte är lämplig för att täcka tekniska avsättningar.

4. Företagen behöver inte ha valutamatchande tillgångar då de belopp som skall täckas inte överstiger 20 % av deras åtaganden i en viss valuta.

   De totala tillgångarna i samtliga valutor sammantagna skall emellertid minst motsvara företagens totala åtaganden i dessa valutor sammantagna.

5. Varje medlemsstat får föreskriva att detta krav, när en åtgärd, enligt ovan beskrivna metoder, skall motsvaras av tillgångar uttryckta i en medlemsstats valuta, också skall anses uppfyllt när dessa tillgångar är uttryckta i ecu.

BILAGA II

INFORMATION TILL FÖRSÄKRINGSTAGARE

Innan ett försäkringsavtal ingås (A) eller under avtalets löptid (B) skall försäkringstagaren lämnas följande skriftliga information, vilken skall vara klart och tydligt formulerad och avfattad på ett officiellt språk i den medlemsstat där åtagandet gjorts.

Informationen får dock lämnas på ett annat språk om försäkringstagaren begär det och medlemsstatens lagstiftning tillåter det eller om försäkringstagaren har frihet att välja tillämplig lag.

A. Innan försäkringsavtal ingås

Uppgifter om försäkringsföretaget	Uppgifter om åtagandet
a. 1. Företagets namn och juridiska associationsform	a. 4. Definition av förmåner och optioner
a. 2. Medlemsstat i vilken huvudkontoret, och i tillämpliga fall den agentur eller den filial där avtalet ingås, är beläget	a. 5. Avtalets löptid
a. 3. Huvudkontorets adress och i tillämpliga fall adressen till den agentur eller den filial som ingår avtalet	a. 6. Hur avtalet kan avbrytas
	a. 7. Hur premier skall betalas och premieperioder
	a. 8. Hur återbäring beräknas och fördelas
	a. 9. Angivande av återköpsvärde, fribrevs-värde och i vilken omfattning dessa är garanterade
	a. 10. Uppgifter om premier för varje förmån, såväl huvudförmåner som, i tillämpliga fall, tilläggsförmåner
	a. 11. I fråga om fondförsäkringsavtal (unit-linked) uppgifter om de andelar till vilka förmånerna är knutna
	a. 12. Uppgift om vilka slags tillgångar som fondförsäkringsavtal är baserade på
	a. 13. Sättet för utövandet av uppsägningsrätten
	a. 14. Allmän information om de skatteregler som gäller för aktuell försäkringstyp
	a. 15. Sättet för handläggning av klagomål på försäkringsavtal från försäkringstagare, försäkrade eller förmånstagare och, i förekommande fall, förekomsten av ett särskilt organ som handlägger sådana klagomål utan inskränkning av rätten att vidta rättsliga åtgärder
	a. 16. Vilken lag som skall tillämpas på avtalet om parterna inte har fritt val eller, om parterna har frihet att välja vilken lag som skall tillämpas, den lag försäkringsgivaren föreslår

B. **Under försäkringsavtalets löptid**

Förutom de allmänna och särskilda försäkringsvillkoren skall följande uppgifter lämnas till försäkringstagaren under den tid avtalet gäller:

Uppgifter om försäkringsföretaget	Uppgifter om åtagandet
b. 1. Varje ändring av företagets namn, associationsform, huvudkontorets adress och, i tillämpliga fall, adressen till den agentur eller den filial där avtalet ingåtts	b. 2. Alla uppgifter som är upptagna i punkt a 4 – 12 i avsnitt A vid ändring av försäkringsvillkoren eller den lagstiftning som gäller för avtalet b. 3. Årligen uppgift om återbäringssituationen